

anden Art, saaledes som der er Tale om i Amerika. Der er ikke Tale om at lægge Baand paa den naturlige Udvikling af det industrielle Liv ved at tvinge dette til ganske bestemte Former af den ene eller den anden Art. Der gives det fuldstændig Frihed til at ordne sig paa den bedste økonomiske og tekniske Maade, der kan findes, men der er Tale om at hindre, at man benytter den Styrke, som vindes ved Sammenslutningen, til at udbytte den øvrige Del af Befolkningen. Det er, om jeg saa maa sige, en helt anden Trustpolitik, der her er Tale om at føre, end den, der blev ført i Amerika, og derfor kan jeg ikke se, at der er nogen Grund til at sammenligne disse forskellige Forhold. Lovgivningen derovre har haft et helt andet Formaal. Den er mislykket, maaske ogsaa, fordi den skulde mislykkes, der var jo saa mange Virksomheder, der var interesserede i, at en saadan Lovgivning skulde mislykkes, men denne Lovgivning derovre er af en helt anden Art end den, der er Tale om her. Derfor har en Erklæring om, at man i Amerika gennem denne Lovgivning ikke har været i Stand til at hindre Trusternes Magt, efter min Mening ikke nogen synderlig Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt den Lovgivning, der er Tale om at indføre her, vil være gavnlig for Produktionslivet og Befolkningen i Danmark.

Med disse Ord vil jeg gerne have Lov til at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i det Udvalg, som skal nedsættes, i Haab om, at man vil forstaa, at der ligger et Problem her, som maa tages op, og at det, der foreslaas her, i Virkeligheden snarere vil være til Gavn end til Skade for Erhvervslivet i Konkurrencen med Ulandet.

Tvede: Naar den højtærede Indenrigsminister nu paa ny fører dette Lovforslag frem i dette høje Ting og fremfører det i samme Form, som Indenrigsministeren i det Zahleske Kabinet havde givet det, er det, saa vidt jeg forstaaer, ikke, fordi den højtærede Indenrigsminister føler sig tiltalt deraf i alle Enkeltheder, men fordi han følger den almindelige Praksis, at naar et Lovforslag har været til Behandling i det ene af Rigsdagens Ting, og Rigsdagssamlingen slutter, uden at Arbejdet er blevet fuldført, fremsættes det paa ny i det samme Ting efter den nye Rigsdags Sammentræden, for at Arbejdet eventuelt kan fremmes og bringes saa vidt, at man kan lære Tingets Stilling til Lovforslaget at kende. Denne Førstebehandling er derfor efter mit Skøn nærmest af ekspeditionsmaessig Art, for at føre Lov-

forslaget til Udvalg. Og da jeg den 11. Marts — det ærede Medlem, der nys talte (Bramsnæs), nævnte, at det var den 12. Marts, at Lovforslaget var til første Behandling, det var den 11. Marts — motiverede min og mit Partis Stilling til Lovforslaget, skal jeg ikke nu komme nærmere ind paa Indholdet af Lovforslaget, men jeg vil kun erindre om, at mine Meningsfæller i det andet Ting udtaler i den af Folketingets Udvalg om Sagen afgivne Betænkning, at det konservative Folkeparti ikke er imod, at der gives en Lov paa dette Omraade for at beskytte Befolkningen mod en Udbytning, saaledes at der til Betryggelse derimod tages Forholdsregler. Det, vi var imod, og det, jeg særlig fremhævede ved første Behandling den 11. Marts, var, at Lovforslagets Affattelse var uklar, den kunde vi ikke billige. Da vi fra vor Side var med til at indsætte i Afviklingsloven den Bestemmelse, at Indenrigsministeren skulde fremkomme med Forslag til midlertidig Lov om Tilsyn med saadanne enkelte eller sammensluttede Virksomheder indenfor Produktion og Omsætning, der er i Stand til at øve en bestemmende Indflydelse paa Fastsættelsen af Varepriserne o. s. v., var det blandt andres ogsaa min Tanke, at Lovforslaget, naar det fremkom, klart og tydeligt skulde sige, hvorpaa der skulde tages Sigte. Der skulde ikke blot gives midlertidige Regler for et saadant Tilsyn overfor Virksomheder, som øvede en saadan bestemmende Indflydelse, men det skulde ogsaa klart og tydeligt angives, hvilke enkelte eller sammensluttede Virksomheder der inddroges under Tilsynet. Derved vilde Rigsdagen ogsaa blive medbestemmende med Hensyn til, hvilke Virksomheder der blev inddraget under Tilsynet, medens det nu ifølge Lovforslagets § 1 er Tilsynsraadet, der skal afgøre dette, under en eventuel Appel til en Domstol, hvis Medlemmer udnævnes af Justitsministeren. Efter den Affattelse, som Lovforslaget har, ved overhovedet ingen Virksomhed, om den vil falde ind under Tilsynet. Vi har i saa Henseende kun en eneste Udtalelse af den tidligere Indenrigsminister Hr. Ove Rode, der her i dette høje Ting udtalte følgende, som findes paa Sp. 1358: „Lovforslaget kan altsaa ikke tilsigte Østasiatisk Kompagnis Inddragelse under Tilsynet“. Det er det eneste, vi ved, at denne Virksomhed kan efter Koncipisternes Anskuelse ikke inddrages under Tilsynet. Jeg siger: efter Koncipisternes Anskuelse, thi det kan jo være, at Tilsynsraadet krydser denne Anskuelse. Det er nemlig ifølge Lovforslaget Tilsynsraadet, der skal afgøre dette. Men siden den tidligere Indenrigsminister